

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010143
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2517010143.7

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného X. X., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R., T. ul. č. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.12.2017, č. k. 8T/18/2017 - 247, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.07.2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného X. X. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.12.2017, č. k. 8T/18/2017 - 247 bol obžalovaný X. X. uznaný za vinného vo vzťahu ku skutku v bode 1/ z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, vo vzťahu ku skutku v bode 2/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a napokon vo vzťahu ku skutku v bode 3/ z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tých skutkových základoch, že

1/ dňa 02.08.2016 v čase okolo 17:20 hodine v Piešťanoch na ulici Krajinskej v budove Obvodného oddelenia PZ Piešťany na prízemí na chodbe v priestoroch stálej služby pri sebe neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku a to 2 kusy igelitových vreciek, ktoré boli zabalené do jedného s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti brutto 1,20 gramu, pričom bolo zistené, že sa jedná o 3 obvykle jednorazové dávky metamfetamínu, pripravenú k priamej aplikácii, ktorý je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

2/ v presne nezistenom čase od 14.10.2016 do 00:10 hodiny dňa 27.11.2016 v R. a na iných miestach maril výkon úradného rozhodnutia tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace nepodmienečne, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/37/2015 zo dňa 12.06.2015, právoplatným dňa 29.08.2015, napriek výzve na nastúpenie výkonu trestu vydananej Okresným súdom Piešťany sp. zn. 2T/37/2015 zo dňa 29.09.2016, doručenej mu dňa 13.10.2016,

3/ dňa 21.10.2016 od presne nezisteného času do asi 09:20 hodiny v Piešťanoch na potoku Dubová číslo rybárskeho revíru 2-0400-1-1, patriaceho do rybárskeho revíru Mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu Piešťany, lovil ryby bez rybárskeho lístka a povolenia na rybolov, ktorých nie je ani držiteľom, a to na jednu udicu zn. Trabucco červeno-čiamej farby s navijakom značky Ranger 30 strieborno-modrej farby a stavačku - sito o rozmere 100x100 cm, pričom v plastovom vedre mal ulovené ryby o dĺžke od 5 do 10 cm a to 4 ks Jalec Hlavatý (*Alburnus alburnus*), ktorého najmenšia lovná miera je 20 cm, ktorú tieto ryby nedosahovali, 1 ks Belička európska (*Alburnus abumus*) a 6 ks Lopatka dúhová

(*Rhodeus amarus*), ktorá je celoročne chránená, čím Mestskej organizácii Slovenského rybárskeho zväzu v Piešťanoch spôsobil celkovú škodu vo výške 2,33 EUR,

teda v bode 1/ neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku, v bode 2/ maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, v bode 3/ neoprávnene zasiahol do výkonu rybárskeho práva tým, že bez povolenia lovil ryby, lovil ryby v čase ich ochrany a ryby neoprávnene ulovené prechovával.

Za to okresný súd obžalovanému podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd I. stupňa zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí, a to: 1 ks rybárska udica oranžovo - čiernej farby, 1 ks podberák, 1 ks rybárska teleskopická udica značky Trabucco s navijakom značky Ranger s dĺžkou 450 cm, 1 ks rásošku, 1 ks stavačku a 1 ks plastové vedro. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona súd I. stupňa stanovil, že sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Okresný súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny v bode 1/ obžaloby Okresnej prokuratúry Piešťany zo dňa 19.05.2017, č. k. Pv582/16/2204-19 (ďalej len „obžaloby“) a jeho kladných odpovedí na kladené otázky uvedené v § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Vzhľadom k prijatiu vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste týkajúce sa bodu 1/ obžaloby a taktiež vykonal dokazovanie vo vzťahu k skutkom v bode 2 a v bode 3 obžaloby, k výrokom o treste a náhrade škody.

Z vykonaného dokazovania mal súd I. stupňa za preukázané, že skutok v bode 2/ sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku. Obžalovanému bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/37/2015 vydaným dňa 12.06.2015, (ktorý obžalovaný pri doručovaní políciou dňa 20.8.2015 po poučení o následkoch odmietnutia odmietol prevziať), uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace nepodmienečne. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2015. Dňa 22.09.2015 súd vydal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu s tým, že má obžalovaný do 8 dní odo dňa doručenia výzvy nastúpiť do výkonu trestu v Ústave na výkon väzby Leopoldov. Výzvu si obžalovaný prevzal dňa 10.02.2016. Dňa 16.02.2016 obžalovaný podal žiadosť o odklad výkonu trestu, kde žiadal o odklad nástupu trestu o 14 dní kvôli začatiu konania o prepis bytu, k čomu priložil aj darovaciu zmluvu. Súd uznesením zo dňa 03.03.2016, právoplatným dňa 03.03.2016, zamietol žiadosť obžalovaného o odklad výkonu trestu, pričom uznesenie bolo obžalovanému doručené 12.04.2016. Dňa 11.03.2016 podal obžalovaný opätovne žiadosť o odklad nástupu výkonu trestu z dôvodu jeho práceneschopnosti od 03.03.2016, ku ktorej priložil aj potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti. Súd uznesením zo dňa 26.09.2016, právoplatným dňa 26.09.2016, zamietol žiadosť obžalovaného o odklad výkonu trestu, pričom uznesenie bolo obžalovanému spolu s výzvou na nastúpenie ihneď do výkonu trestu zo dňa 29.09.2016 doručené 13.10.2016. Obžalovaný tak v období od 14.10.2016, teda nasledujúci deň po doručení výzvy k nástupu do výkonu trestu ihneď, do 27.11.2016, kedy bol predvedený do Ústavu na výkon trestu Leopoldov maril výkon rozhodnutia súdu, keďže bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody. Okresný súd tak dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním tak naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, z ktorého činu ho súd na uvedenom skutkovom základe uznal za vinného. Obranu obžalovaného, že do výkonu trestu nenastúpil, lebo mu sudca v Bratislave uviedol pri premene podmienky, že mu dáva súhrnný trest aj s odsúdením v Piešťanoch a má čakať na nástup trestu z Bratislavy, súd vyhodnotil ako účelovú a ničím nepodloženú. Obžalovaný mal vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/37/2015 nariadený výkon trestu dňa 22.09.2015, pričom obžalovaný si toto nariadenie aj s výzvou na nástup trestu prevzal dňa 10.02.2016, teda viac ako 8 mesiacov pred konaním verejného zasadnutia v Bratislave vo veci sp. zn. 2T/123/2013, kde bolo rozhodované o vykonaní pôvodne podmienečného trestu. Teda jeho obrana, že sudca v Bratislave mu povedal, že mu dáva súhrnný trest neobstojí, a to už aj z toho hľadiska, že na verejnom zasadnutí v Bratislave nebolo rozhodované o treste, ale len o neosvedčení sa obžalovaného a o vykonaní už uloženého trestu. Rovnako obrana obžalovaného, že mu sudca v Bratislave povedal, že má čakať na nástup trestu z

Bratislavy sa javí ako účelová, nakoľko obžalovaný už od februára 2016 vedel, že má nastúpiť trest uložený súdom v Piešťanoch, nakoľko mu 10.02.2016 bola doručená prvá výzva na nástup trestu a sám obžalovaný dvakrát písomne žiadal o odklad nástupu tohto trestu.

Rovnako mal súd I. stupňa z vykonaného dokazovania jednoznačne za preukázané, že skutok v bode 3/ sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku. Obžalovaný poprel, že lovil ryby, avšak zo spáchania skutku ho jednoznačne usvedčujú svedecké výpovede členov rybárskej stráže U. M. a J. Y., ktorí zhodne uviedli, že na mieste lovu našli neznámeho muža, ktorý im uviedol, že rybársky lístok si zabudol doma a doklad totožnosti nemá, pričom po oznámení, že zavolajú políciu, ich žiadal, aby tak neurobili, že ho zavrú do basy. Následne im povedal, že utečie, čo aj urobil, preto ho prenasledovali a túto skutočnosť oznámili polícii. Na Vajanského ulici im robotníci povedali, kde sa muž skrýva aj jeho meno. Obaja svedkovia pri rekognícii so 100% istotou opoznali na fotografiách obžalovaného, ako osobu, ktorá lovila ryby a utiekla pred nimi a zaistené predmety identifikovali ako tie, s ktorými tento muž lovil ryby. Uvedené skutočnosti preukazuje aj kamerový záznam vydaný svedkom U. M., na ktorom je jednoznačne opoznatelný podľa výzoru aj hlasu obžalovaný a kde členom rybárskej stráže uvádzal, že ho zatvoria, že vie, že urobil chybu a nemal pytliačiť, že sa chce dohodnúť a následne po slovách, prepáčte musím, sa dal na útek. Obrana obžalovaného, že skutok nespáchal je podľa názoru okresného súdu tak jednoznačne vyvrátená výpoveďami oboch svedkov aj tým, že opoznali obžalovaného pri rekognícii a taktiež obrazovo-zvukovým záznamom z miesta lovu, kde sám obžalovaný na zázname uvádza, že urobil chybu a nemal pytliačiť. Okrem toho celú situáciu dokresľuje aj vyjadrenie obžalovaného na zázname, že ho zatvoria, čo sa nemuselo týkať tohto skutku, ale toho, že obžalovaný si bol v tom čase vedomý toho, že už mal nastúpiť do výkonu trestu, keďže dňa 13.10.2016 mu bola doručená výzva na nástúpenie do výkonu trestu ihneď, ktorú nerešpektoval, pričom skutok sa stal 21.10.2016. Rovnako skutočnosť, že na mieste činu bol zaistený bicykel, ktorý bol vrátený Q. F. ako vlastníčke, teda priateľke obžalovaného dopĺňa, že obžalovaný na mieste činu bol. Obžalovaný tak bez povolenia, keďže nemal rybársky lístok, lovil ryby, lebo mal nahodenú udicu, čím neoprávnene zasiahol do výkonu práva rybárstva a tieto ryby neoprávnene ulovené prechovával, keďže mal ulovených 11 kusov rýb vo vedre.

Obžalovanému bol s prihliadnutím na všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 odsek 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, pričom súd I. stupňa mal za to, že iný druh trestu ako trest odňatia slobody by nezabránil páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, keďže tejto sa dopúšťal aj v čase keď mal nastúpiť do výkonu trestu.

Pri určovaní výmery trestu súd I. stupňa nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale zistil dve priťažujúce okolnosti, a to že spáchal viac trestných činov, keďže ho súd uznal vinným z troch trestných činov, a to že už bol za trestný čin odsúdený, pričom nezohľadnil to odsúdenie, ku ktorému sa vzťahuje marenie výkonu úradného rozhodnutia, avšak obžalovaný bol Okresným súdom Bratislava 2 odsúdený za drogovú trestnú činnosť trestným rozkazom vo veci 2T/123/2013. Súd I. stupňa obžalovanému vyhlásenie viny ku skutku v bode 1/ rozsudku nemohol priznať ako poľahčujúcu okolnosť, nakoľko sa týkala len jedného z prejednávaných skutkov.

S prihliadnutím na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností ako aj mieru ich závažnosti sa zákonom ustanovená trestná sadzba podľa ustanovenia § 171 ods. 1 Trestného zákona ako najprísnejšie trestného činu v trvaní do troch rokov menila tak, že sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu a okresný súd tak ukladal trest v sadzbe 1 rok až 3 roky. S ohľadom na spôsob spáchania skutkov, ich následok ako aj osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy, súd I. stupňa obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v strede upravenej trestnej sadzby, a to v trvaní 20 mesiacov, keďže trest kratšieho trvania by nevedol k náprave obžalovaného, ktorý sa dopúšťal trestnej činnosti aj v čase, keď mal byť vo výkone trestu. Okresný súd mal za to, že takýto trest bude pre obžalovaného dostatočný, aby viedol k jeho náprave a splnil aj výchovný účel vo forme individuálnej aj generálnej prevencie.

Súd I. stupňa obžalovaného zaradil pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Okrem trestu odňatia slobody okresný súd považoval za potrebné uložiť obžalovanému aj trest prepadnutia vecí, teda rybárskeho náčinia, nakoľko tieto veci boli použité alebo určené na spáchanie

trestného činu. Obžalovaný ponechal rybárske náčinie na mieste činu spolu s bicyklom patriacim svedkyni Q. F. a z miesta činu utiekol, pričom obranu obžalovaného, že veci nie sú jeho, súd vyhodnotil ako účelovú, keďže tieto zostali na mieste činu až do príchodu polície potom, čo ukončila pátranie po obžalovanom, ktorý z miesta utiekol, a k týmto veciam sa nikto iní neprihlásil, ani neoznámil ich odcudzenie. Teda je zrejme, že všetko rybárske náčinie, tak ako je opísané vo výroku rozsudku a ako bolo na mieste činu zaistené patrí obžalovanému. Vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote (č. I. 253 spisu) odvolanie obžalovaný X. X.. Na hlavnom pojednávaní dňa 20. decembra 2017 sa po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku prítomný prokurátor priamo do zápisnice výslovne vzdal práva podať proti rozsudku odvolanie v neprospech obžalovaného (č. I. 246 spisu). Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie (v neprítomnosti poškodeného Mestská organizácia Slovenského rybárskeho zväzu v Piešťanoch, ktorý bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený), na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný a obhajca obžalovaného.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí doplnil odvolanie tak, že vzhľadom na priznanie sa obžalovaného napáda len výšku trestu, ktorá mu bola uložená za trestný čin, tá sa mu zdá vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, jeho vek ako aj ostatné okolnosti neprimerane vysoká a je toho názoru, že účel trestu by bol naplnený aj nižšou výmerou, dlhší výkon trestu stráca výchovný charakter, nakoľko obžalovaný je neprimerane dlho izolovaný od spoločnosti, neskôr má problém zaradiť sa do nej, po vykonaní trestu. Navyše dlhodobý výkon trestu nie je prospešný pre neho, ani pre spoločnosť, obžalovaný má finančné prostriedky na zabezpečenie svojej obživy a bývania, nemusí páchať trestnú činnosť, navyše tej, ktorej sa dopustil, úprimne ľutuje a sám obžalovaný prejavil záujem riešiť svoju životnú situáciu liečením sa zo závislosti od drog. V tejto súvislosti, by bolo najvhodnejšie uložiť obžalovanému trest na najspodnejšej hranici za tieto trestné činy. Preto žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v zmysle § 321 písm. d), e) a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa na opätovné rozhodnutie alebo v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol, aby uložil trest obžalovanému na spodnej hranici trestnej sadzby, prípadne mu trest podmieniene odložil.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí priznal aj ku skutkom v bode 2/ a 3/ napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol, že nechcel nikomu nič zlé urobiť. Ku skutku 1/ chcel ešte uviesť, že drogy mal pre vlastnú potrebu, je drogovovo závislý a chcel by sa dať po výkone trestu liečiť. Všetko ľutuje, je rád, že je vo väzbe, nakoľko si veľa vecí uvedomil a po výkone trestu by chcel viesť riadny život.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie spočívajúce vo vzťahu ku skutkom v bode 2/ a 3/ rozsudku ako aj vo vzťahu k výrokom o treste a o náhrade škody, a to výpoveďou obžalovaného X. X., výpoveďami svedkov G. N., J. U., Bc. R. T., U. M., J. Y., Mgr. D. R., T. X., Q. F., prečítaním výpovedí svedkov R. F. a J. U., oboznámením odborných vyjadrení a obrazovo-zvukového záznamu, predložením vecných dôkazov, prečítaním zápisnice o rekognícii, obhliadke miesta činu s náčrtkom a fotodokumentáciou, zápisnicou o vydaní vecí a vrátení vecí, pripojeným spisom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/37/2015, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2T/123/2013, zápisnicou z verejného zasadnutia a uznesením vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2T/123/2013, dokladmi od poškodeného, správami a posudkami na obžalovaného a odpisom z registra trestov.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie vecí a zachovanie práva obžalovaného X. X.

na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného X. X..

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

K odvolacím námietkam obžalovaného predneseným prostredníctvom obhajcu na verejnom zasadnutí mal krajský súd za potrebné, uviesť nasledovné:

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, na návrh prokurátora konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Avšak obžalovaný sa nepriznal ku skutkom v bode 2/ a 3/ obžaloby, urobil tak až na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom, a to v dôsledku zabezpečených usvedčujúcich dôkazov, a preto takéto priznanie a oľutovanie trestnej činnosti nenapĺňa podmienky pre aplikáciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona.

Odvolací súd rovnako ako súd I. stupňa u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona spáchal viac trestných činov, podľa § 37 písm. m) Trestného zákona bol už za trestný čin odsúdený, pričom nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti. V tomto prípade prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami (2:0), preto sa zvýšila dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovanému bolo v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona nutné uložiť úhrnný trest odňatia slobody, keďže obžalovaný spáchal tri trestné činy a trest sa ukladá na základe toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo v tomto prípade bol trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, preto obžalovanému bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody v rozpätí od 1 roka do 3 rokov.

Použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona bolo odôvodnené tým, že obžalovaný spáchal svojimi skutkami v bode 1/ prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, v bode 2/ prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, v bode 3/ prečin pytliactva podľa § 310 odsek 1 Trestného zákona, teda spáchal viac trestných činov. Aplikáciu § 37 písm. m) Trestného zákona odôvodňuje skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný.

Tak ako súd I. stupňa aj odvolací súd považuje uložený trest za zodpovedajúci pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie pre ochranu spoločnosti.

Správny je i výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Napokon okresný súd obžalovanému X. X. zákonným aplikovaním § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona dôvodne uložil aj trest prepadnutia vecí (rybárskeho náčinia), nakoľko tieto veci boli použité alebo určené na spáchanie trestného činu.

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného Kristiána Krajčíka ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.